

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๕ (๑๑) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ (๑) และ (๓) และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ในการขอใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานทำงานในประเทศ ผู้ขออนุญาตต้องมีหลักประกันเป็นเงินสด พันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร เป็นจำนวนเงินหนึ่งแสนบาทวางไว้กับนายทะเบียน

ข้อ ๓ ในการขอใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ผู้ขออนุญาตต้องมีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท และมีหลักประกันเป็นเงินสด พันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร เป็นจำนวนเงินห้าล้านบาทวางไว้กับนายทะเบียนจัดหางานกลาง

ข้อ ๔ ในการขอจดทะเบียนตัวแทนจัดหางาน ผู้รับอนุญาตต้องวางหลักประกันเป็นเงินสด พันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารสำหรับตัวแทนจัดหางานแต่ละคนที่ขอจดทะเบียน เป็นจำนวนเงินคนละห้าหมื่นบาทวางไว้กับนายทะเบียน

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศมีใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่
กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ผู้รับอนุญาตนั้นนำหลักประกันเป็นเงินสด พันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือ
สัญญาค้ำประกันของธนาคารมาวางเพิ่มเติมต่อนายทะเบียนจัดหางานกลางให้ครบจำนวนเงินห้าล้านบาท
ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้ผู้ขออนุญาตจัดหางาน
ให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศวางหลักประกันไว้กับนายทะเบียนจัดหางานกลางเป็นจำนวนเงินเพียง
หนึ่งล้านบาท ซึ่งในปัจจุบันจำนวนเงินดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะเฉลี่ยจ่ายเพื่อชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติ
จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ สมควรเพิ่มจำนวนเงินหลักประกันเป็นห้าล้านบาท จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้